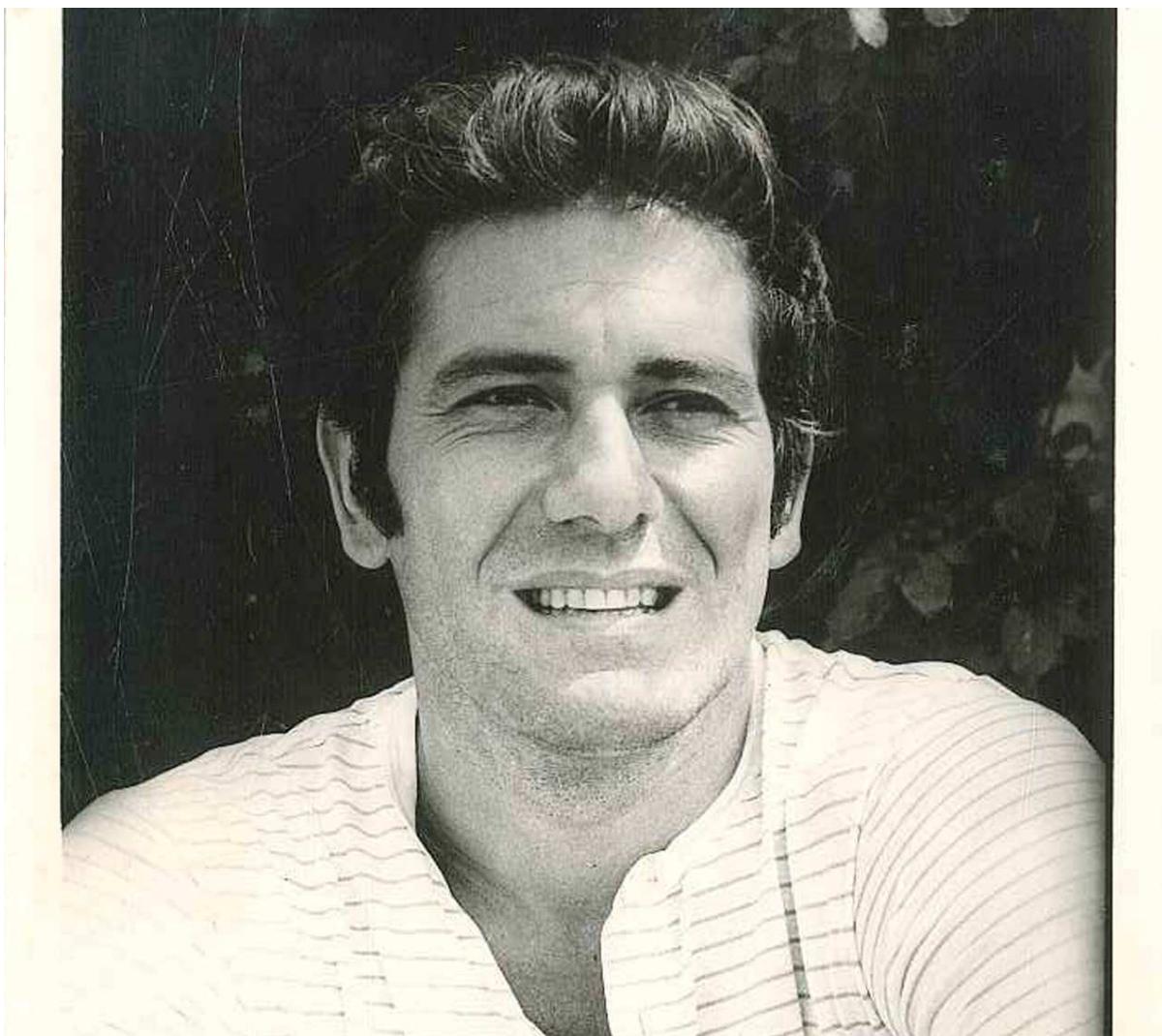

Dragutin Tošić - Guta

Rodjen 20. maja 1939 u Beogradu, otac Sima profesor i majka Ksenija učiteljica su imali i starijeg sina Bratislava, profesora fizike.

Voleo je sport i loptu. U početku je to bila krpenjača koju je "mama Ksenija pravila najbolje". Kasnije ju je zamenio sa košarkaškom loptom. Prvi ozbiljni treninzi bili su na BSK-ovom (OKK Beograd) košarkaškom terenu na uglu Zdravka Čelara I Preradovićeve gde je 1955 nikao teren OKK Beograda .

Preko puta terena je stanovao i Bora Stanković koji je, sećaju se mnogi, u papučama dolazio na treninge. Toliko je voleo košarku da mu nije smetalo ni to što su ponekad bosi trenirali na betonu.

U seniorskom timu OKK Beograda je bio od 1957 do 1967 godine (bio u vojsci 1958 i 1959) kada je prekinuo kosarkasku karijeru, odigrao je 114 utakmica, postigao 507 poena. Prilikom osvajanja titule prvaka Jugoslavije 1963 i 1964 godine bio je peti strelac tima. Bio je trostruki prvak Jugoslavije i dvoustruki osvajac kupa Jugoslavije.

Bio je jedini igrač koji je "kosarkaskim zargonom receno" mogao da ima autoritet nad Radivojem Koraćem sa kojim je bio najbolji prijatelj.

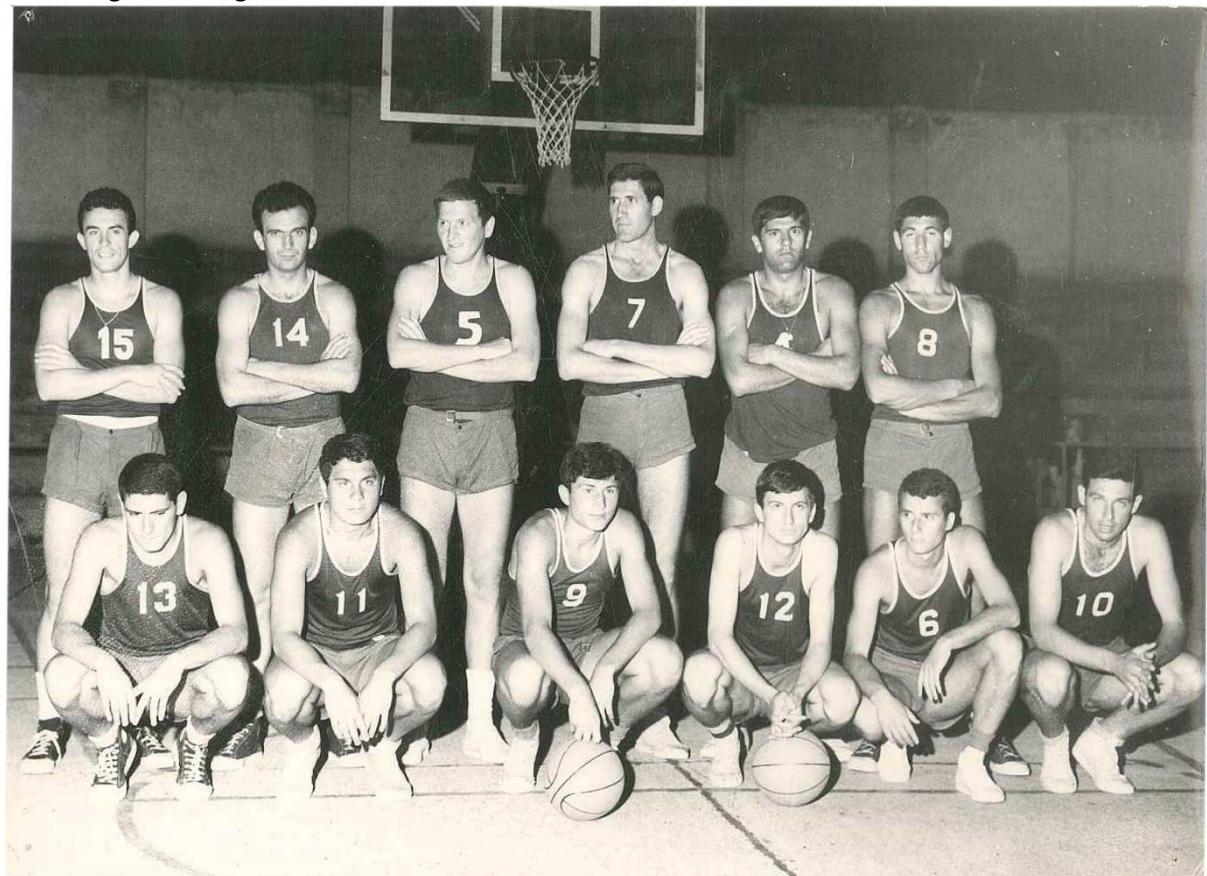
OKK Beograd prvak Jugoslavije 1960 godina

Gornji red: Gordić, Korać, Lučić, Trajko Rajković, Erkić, Nikolić, Savić

Donji red: Jovanović, Pavelić, Djakica Rajković, Kosović, Tošić

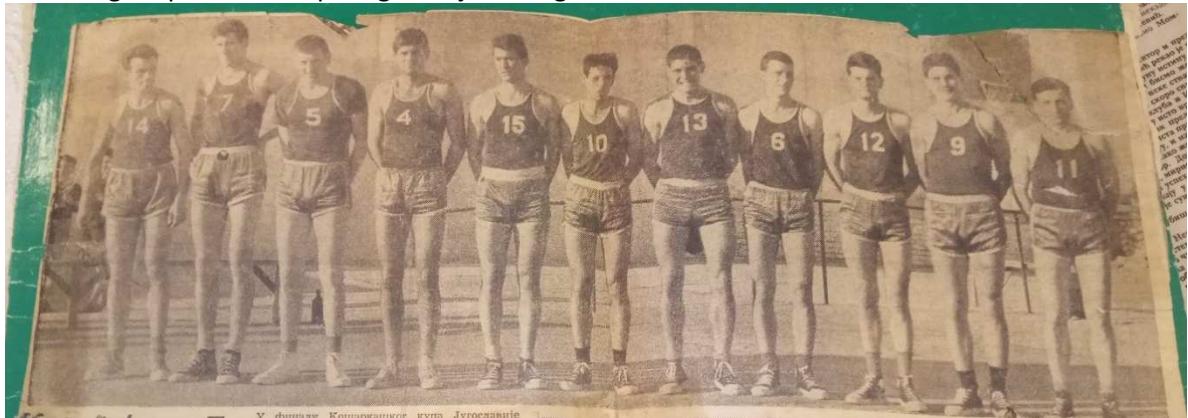
OKK Beograd 1962 godina

Stoje: Nikolić, Erkić, Korać, Rajković, Gordić, Bojković

Čuče: Tošić, Stanković, Ivačković, Pazman, Kosović, Pavelić

OKK Beograd pobednik Kupa Jugoslavije 1962 godine

Erkić, T.Rajković, Korać, Gordić, Nikolić , Pavelić Tošić, Kosović, Gajin, Stanković, Dj.Rajković

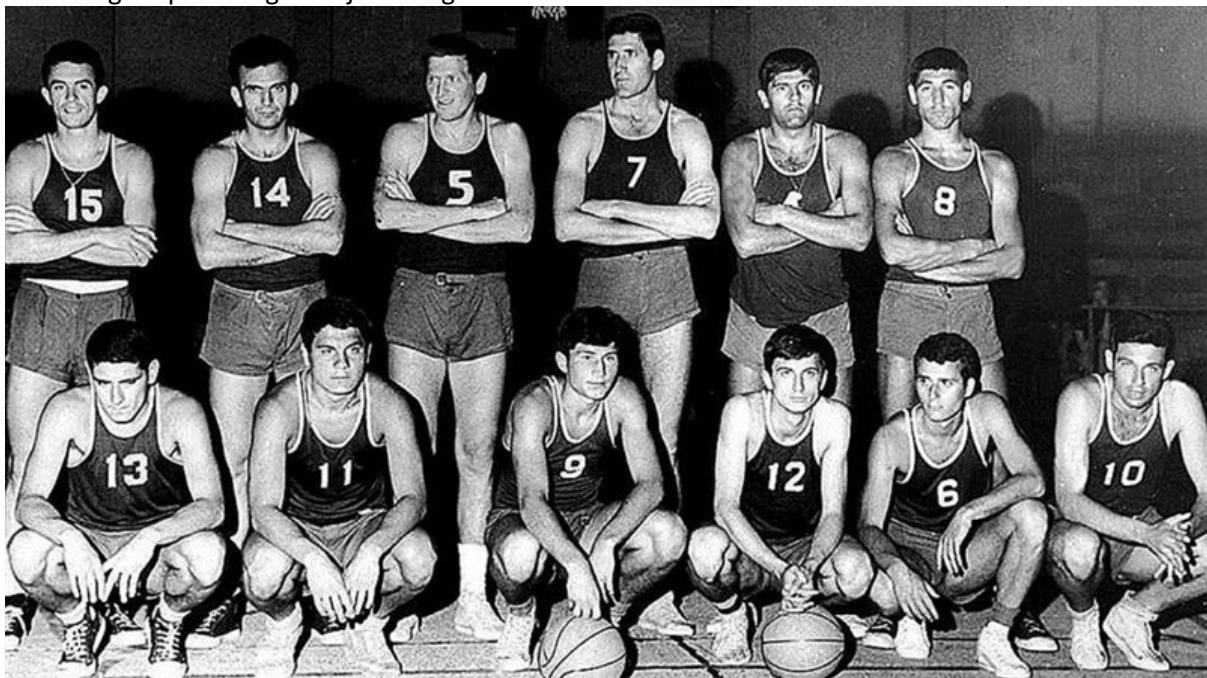
OKK Beograd Prvak Jugoslavije 1963 godine

Stoje: Nikolić, Erkić, Gordić, Rajković, Korać, Nikolić, Tošić

Čuće: Ivačković, Pazman, Kosović, Gajin, Pavelić, Stanković

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1964 godine

Gornji red: Nikolić, Erkić, Korać, Trajko Rajković, Gordić, Bojković

Donji red: Tošić, Stanković, Ivačković, Pazman, Kosović, Pavelić

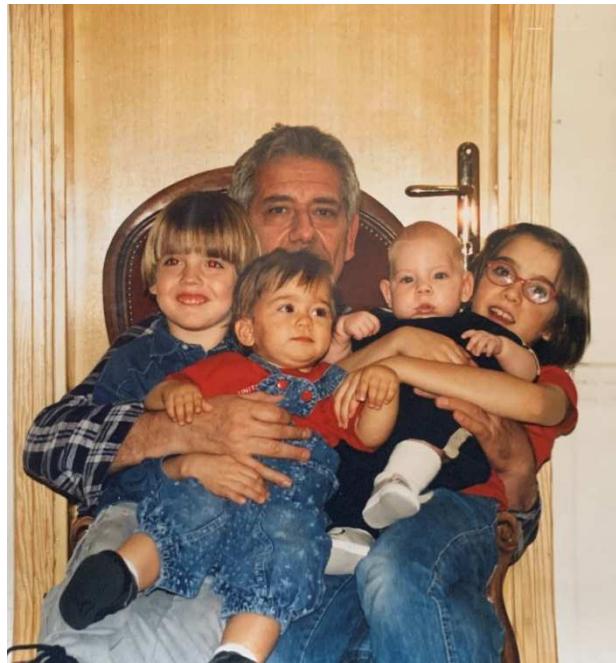
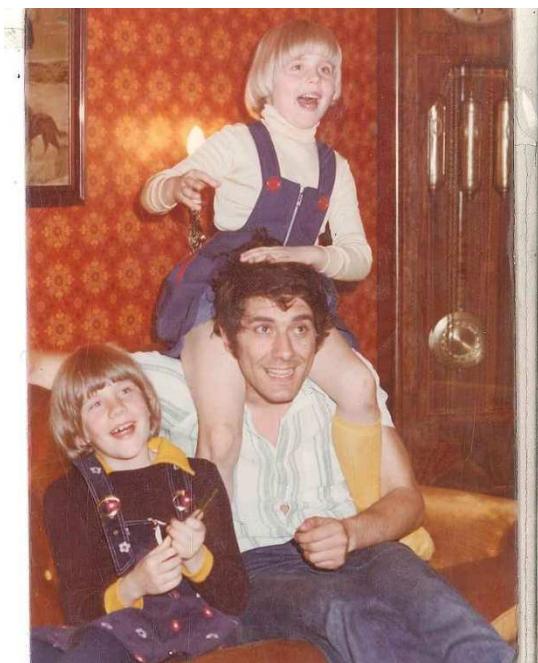
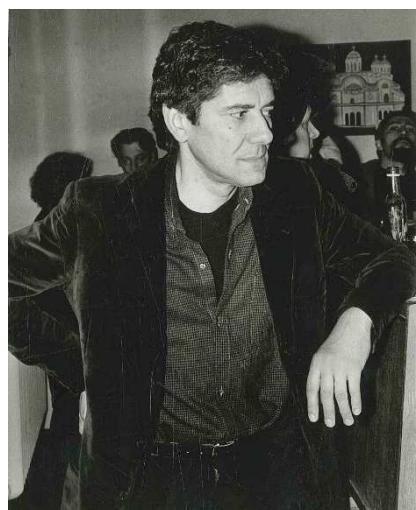
Oženio se Mirjanom, čerkom beogradskog juvelira Djurdjevića. Venčali su se 1966 godine u Sabornoj crkvi, što je u to vreme bila retkost. Na venčanju su kumovi bili Slobodan Gordić Rica I Radivoje Korać Žućko.

Predsednik OKK Beograda u to vreme je bio Iva Radulović, inače pripadnik tadašnje UDBE. Želeo je da prisustvuje venčanju, ali, znajući odnos partije prema crkvi, tokom venčanja nije ulazio u crkvu već ih je sačekao ispred sa buketom cveća.

Dragutin je studirao istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu paralelno igrajući košarku. Po recima njegovog saigraca Milorada Ivackovica, zahvaljujući Guti imalo se svasta naučiti i Guta je jednostavno bio kao neka mala enciklopedija znaja na svim putovanjima jer ga je jednostavno sve zanimalo i saigracima je bilo zadovoljstvo slusati ga.

Doktorirao je i do penzije ostao sa zvanjem višeg naučnog saradnika u Institutu za istoriju umetnosti. Objavio je preko 250 stručnih radova.

Guta je bio beskrajno duhovit, velikodušan i pravedan, boemskog duha. Uživao je u umetnosti, književnosti i sportu. Život je posvetio čerkama Mariji i Jeleni, a najviše na svetu je voleo da vreme provodi sa unucima Teodorom, Konstantinom, Miom i Damjanom. U njemu su imali izvor ogromne i bezuslovne ljubavi. O sebi nikada nije govorio, po rečima čerki Marije i Jelene "bio je tako svoj a naš".

Umro je u Beogradu 06. januara 2007 godine.